

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — »
Negyedévre . . . 2 — 50 »
Egy hóra . . . — 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

[a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kutya-macska barátság.

Pécs, 1898. nov. 25.

A mi kedves barátunk, *Lueger* bécsi polgármester, ismét egy lépéssel vitte előre a kiegyezés ügyét a hernalsi gyűlésen, a melyen nagy meglepéssel konstata, hogy ma már minden igaz osztrák polgár gyűlöli a magyarokat s a jövő programjával fölláttotta, hogy a hadsereg minden tisztjében szítani kell a gyűlöletet Magyarország ellen.

Ime az egyetlen pont, a melyben kedves szövetségünkkel a megegyezés minden bizonynyal a legtökéletesebben sikerülni fog: *a kölcsönös engesztelhetetlen gyűlölség.* Ebben nagyon hamar megegyezünk, mert erre meg van a természetes okunk, míg annak a barátságának, amely egyedül képezheti biztos alapját az államok szövetségének, a jelen viszonyok között minden szükséges előfeltétele hiányzik.

Csirája ennek a kölcsönös gyűlöletnek abban a ferde közjogi helyzetben rejlik, a melylyel Magyarország Ausztriához fűzve van. Magyarország a törvényben önálló, független államnak van elismerve, amely azonban az államiság leglényegesebb attributumainak önálló, független birtoklásáról a birodalmi egység kedvéért lemondott. Ez a fából való vaskarika politikája, mert mindkét irányban hazug alapon nyugszik: nincsen sem önálló két állam, sem egységes összbirodalom s ez az oka, hogy a két nagy tábor, az önálló államiság s az összbirodalmi eszme hívei folytonos harcban állanak egymással s teljes erővel szítják az egymás ellen való gyűlölet lángját.

Amennyire igazuk van a magyaroknak, a mikor az osztrákokat azzal vádolják, hogy nem respektálják Magyarország külön államiságát s ebből folyó jogait, hanem gyarmatország gyanánt akarják kizsákmányolni: époly igaza van a maga osztrák szempontjából *Luegernek*, a mikor Magyarországon a régi rendet, a hatvan-

hét előtti állapotot akarja visszaállíttatni, hogy teljes legyen a birodalmi egység, a melynek kedvéért Magyarország már meghozta azt az áldozatot, hogy államiságát megcsönkította hadügyi, külügyi, pénzügyi és gazdasági önállóságának föladásával.

És ilyen viszonyok között számítanak a birodalom bölcs államférfiai arra, hogy a két állam népei egymás iránti jóindulattal, kölcsönös engedékenységgel és méltányossággal barátságos egységet fognak kötni a közös háztartás berendezésére nézve. Vakok ezek és nem látnak, vagy gonoszok és megtévesztésre spekulálnak, hisz világos és örök igazság, hogy tüzet a vízzel, gyűlöletet a barátsággal összeegyeztetni a természet törvénye szerint nem lehet, s így az egymás iránt gyűlölséggel eltelt felek között mind a kettőnek érdekét kielégítő egységet létesíteni képtelenség.

Pedig azt úgy hisszük nem kell bővebben bizonyítanunk, hogy Magyarországon nem valami nagyon szerelmesek az emberek az osztrákokba, de viszont azt is el kell ismernünk, hogy *Lueger* még soha nem mondott nagyobb igazságot, mint a mikor arra hivatkozott, hogy ma már Ausztria minden polgárában él a Magyarország ellen való lángoló gyűlölet, sőt bátran elmondhatjuk, hogy *Luegernek* jövő programja is tárgyitalan immár, mert a Magyarország elleni gyűlölet szítása a hadsereg tisztikarában fölsőleges munka lenne, hisz elvégezte ezt *Lueger* helyett eddig is a katonai nevelés, amely még a tősgyökeres magyar fiukból is osztrákokat faragott.

Mire való hát az a porhintés a szemekbe, hogy az egymás vesztére törő ellenségeskedő felek szabad elhatározásból közös háztartásra egységet kössenek? Am kössék őket össze erőszakkal, hatalmi parancsszóval, ha elvakult rövidlátásukban az ilyen kikényszerített s a természet rendjét fölforgató egységben vélik látni a birodalom erősségét, de ne hazudozzanak, hogy lángoló gyűlölséggel a szívből barátságos közösségre fognak egyesülni a kezek.

Már pedig úgy a természet törvénye, mint szentesített állami alaptörvény rendel, hogy közösség csak barátságos egység útján létesíthető és tartható fönn, a mely egységnek a létesítésére csak azok az alkotmányos szervek vannak följogosítva, a kikre a közösségre szerződő népek képviselőite törvény szerint bizva van.

Ha Ausztria alkotmányos képviselőite az egységhez hozzá nem járul, úgy nincs törvényes kiegyezés s ha nincs kiegyezés, akkor nem lehet közösség sem, mert ez törvény szerint csak kiegyezéssel létesíthető a közösség.

A törvény ellen való lázadás tehát, ha a kormány törvényt akar alkotni olyan közösségre nézve, amely Ausztriában az alkotmányos képviselőit mellőzésével császári rendelettel lenne oktroyálandó. Az ilyen törvényszegést minden áron megakadályozni szent kötelessége a parlamenti ellenzéknek. Am kényszerítsék rá Magyarországra is abszolút hatalommal a törvénytelen közösséget, de ne bujtassák a jogosság hamis palástjába a világos törvényszegést, az alkotmányos törvényhozás segítségével.

Az erőszakos hatalomnál nincsen mulandóbb a világon, amit tehát ez alkot, az nem veszélyeztetheti az állam élő szervezetét, mert az erőszakoló hatalom elbukásával romba dőlnek alkotásai is; de a jog örök s amit mint ilyent iktatott egy nemzet intézményei közé, az túléli alkotóit s örök áldása vagy átka lesz a nemzetnek a szerint, amint védi vagy megöli a nemzet jogait, szabadságát, anyagi érdekeit.

Jöjjön hát az a hatalmi erőszak, a melylyel az „alkotmányos“ kormány szatelleseinek üdvrivalgása közt fenyeget, törvénytelen uralma csak állapot lesz, amely a torkára fog forrni, mert ha a nemzetben még csak parányi szikrája él az önérzetnek, a becsületnek, nem maradhat meg továbbra is alélt tétlenségében, hanem zúgó viharként fogja elsöpörni azokat, a kik hatalmi érdekből kényszerítik térdet-

Mélyen leszállított árban

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ a legujabb női téli felöltők ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

☞ kabátok, gallérok, köpenyek ☞

előrehaladt idény következtében

Kis Zsigmondnál

Pécs, Széchenyi-tér
takarékpénztári új palota.

fejet hajtani meggyalázóink előtt, akik a gyűlölet méregfulánkját öltögetik felénk, hogy örökre elveszítsék ezt a vérig kinzott szegény országot.

Vádlott nélkül.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. november 25.

Vádlott nélkül tartottak ma végtárgyalást a pécsi királyi törvényszék, mint sajtóbiróság előtt. Közhivatal és közhivatalnok ellen elkövetett rágalommal volt vádolva a vádlott, a ki nem jelent meg. Megjelenését szánalmat keltő okok felhőzásával igyekezett kimenteni, de a tárgyalás folyamán felmerült körülmények elmaradását inkább a konok makacsságnak, mint szánalomra érdemes okoknak tudatták be úgy az esküdtszékkel, mint a törvényszékkel s a verdikt kimondta rá a vétkest s a bíróság el is marasztalta. Vádlott nélkül tartatván azonban a végtárgyalás, az egész eljárást újra meg kell ismételnünk egy új határnapon s az új végtárgyalásra a makacskodó vádlottat elővezettetni fogják.

Reggel 9 órakor vonult be a végtárgyalási terembe az ítélő bíróság, mely Sável Kálmán kuriai bíró, törvényszéki elnök elnöke alatt Koszér János és Finkey József szavazóbírákból állt. A vádat hivatalból Zsolnay György, kir. főügyészi helyettes képviselte. Jegyzőkönyvvezető Hunyadi J. volt.

Sável Kálmán elnök előadta, hogy tárgyalatni fog a perlaki kir. járásbiróság és annak vezetője Horváth Cs. János sérelmére Strauss Béla, perlaki lakos által sajtó útján elkövetett nyilvános rágalommal vétsége miatt hivatalból indított sajtóper. Strauss Béla levélben bejelentette az elnöknek, hogy a mai végtárgyaláson nem jelenhet meg. Levele később fel fog olvastatni. Most kéri a vád képviselőjét, hogy indítványozza e a tárgyalás megtartását a vádlott nélkül is?

Zsolnay György kir. főügyészi helyettes, mint a vád képviselője, a sajtóügyi rendelet 80. §-a alapján a tárgyalás megtartását kéri, egy szersmind benyújtja hivatalos meghatalmazását. Erre következik

az esküdtszék megalakulása.

Elnök felolvassa a tárgyalásra meghívott IV-ik negyedévi esküdtek névsorát. A 36 esküdt közül nem jelentek meg: Erreth Lajos,

a ki halaszthatatlan műtét végzésével mentette ki magát; *Miltényi Miklós*, a ki egy vidéki járásbiróság előtt tartandó per tárgyalására utazott, mivel személyesen kell ott jelen lennie ügyfele érdekében; *Tolnay Géza*, a ki már nem pécsi lakos és *Beretvás Sándor*.

Elnök: Negy esküdt nem jelenvén meg, méltóztassanak az esküdt urak a hallgatóság köréből választani.

Igen ám, ha lett volna hallgatóság! Egyedül *Littke József* ült a hallgatóság helyén s ekkor az *elnök* az ügyészt kérte, hogy tegyen intézkedést, hogy legyenek esküdtek. Az *ügyész* azonban épen úgy nem rendelhet be esküdtet, mint az *elnök* s végre mégis az ő nevében ment barátságos meghívással a szolgálta egypár közelben lakó urhoz, hogy jöjjenek be esküdteknek.

Közben az elkésett *Beretvás Sándor* megérkezett s így csak három esküdtet kellett előteremteni. Ezeket aztán *Lengváry Lajos*, *Németh Béla* és *Günsberger Samu* dr. személyében csakhamar elő is kerítették, mire kezdetét vette az esküdtek kisorsolása.

A vád képviselője a kisorsolt esküdtek közül *Aradi Gézát* vetette vissza s az esküdtszék tagjai lettek: *Simon Béla*, *Lammer Károly* dr., *Hinka László*, *Peterdy Ferenc*, *Opris Péter*, *Berec Károly*, *Engel Gyula*, *Buday Béla*, *Günsberger Samu* dr., *Darócy Aladár* dr., *Lengváry Lajos* és *Hinka László*. Póttagokul kisorsoltattak: *Kim Gáspár* és *Eizer János*.

Az esküdtszék így megalakulván, a többi esküdtek haza mehettek s csak ekkor vették észre, hogy a kisorsolt esküdtek közül *Opris Péter* hiányzik. Most meg persze ő érte kellett szalasztatni s bizony csak féltíz óra után jelenthette az elnök hogy a tárgyalást megnyitja s kivette az esküdtektől az ünnepélyes esküt. Ezután ismertette a tárgyalás anyagát. A vádbeli cseldkmény

egy röpirat

által sajtó útján követetett el. Ugyanis Perlakon 1895. évi április hóban *Strauss Béla*, perlaki lakos, ügyvédi irnok aláírásával egy röpirat jelent meg »Egy bíróság szennyese« címen. E röpiratban a perlaki járásbiróság és annak vezetője, *Horváth Csombor János* ellen nyilvános rágalommal foglaltatott, a miért a királyi ügyészség 1895. július 2-án bejelentette a sajtó-panaszt. *Horváth Cs. János*, mint a perlaki bíróság vezetője is kérte a panasz felvételét s a sajtóper folyamatba tételére az igazságügyminiszter 1895. június 7-én megadta

a pécsi kir. főügyészi helyettesnek a meghatalmazást. *Strauss Béla* kihallgatván, a szerzőséget beismerte, azonban több ügy lévén folyamatban, azok elintézését kellett megvárni, csak azért kerülhetett most a panasz végtárgyalásra, a mennyiben a vádlevél ez év október 13-án lett benyújtva.

Vádlott folyó hó 24-én kelt levélben jelentette be elmaradását a végtárgyalásról. Levele felolvastatván, abból kitűnt, hogy a sértett bírótól — amint állítja — bocsánatot nyert, így a végtárgyaláson sem bizonyítani, sem védekezni nem kíván. Azt mondja, hogy két év óta kereset nélkül van; *téli ruhája sincs, sem költsége*, hogy a tárgyalásra megjelenhessen; gyalog és szellős ruhában pedig az utat gyenge egészsége miatt nem teheti meg. Belekeverve az átkos gyűlölködésbe, sok anyagi kárt szenvedett és sokszorosan megbűnhődött vétkeért már is. Végül bejelenti, hogy folyó évi december 1-től *Székely Albert* dr. sümegi ügyvédi irodájában nyert alkalmazást s kéri, hogy ha a fentiek dacára pénzbüntetés mellett szabadságvesztéssel is lenne büntetve, elővezettetését mellőzni kegyeskedjék a bíróság, nehogy kenyerét elveszítse és új végtárgyalási napra idézze meg.

Vádlott mező-komáromi születésű, 39 éves, róm. kath. vallású, nőtlen, nyolc gimnáziumi osztályt végzett, ügyvédi irnok. Vagyona ingóságokban és követelésekben — a mint a vizsgálat során történt kihallgatásakor előadta — huszezer forint. Előéletére nézve *büntetve volt*: sikkasztásért másfél évre, közcsend elleni kihágásért 10 napra, becsületsértésért és rágalommal vétsége miatt három ízben pénzbüntetésre. Sajtóvétségért még büntetve nem volt.

Kihallgatásakor beismerte, hogy az inkriminált röpiratnak ő a szerzője; ő fogalmazta, kinyomatta, terjesztette és a felelősséget érte el is vállalja. A kézirat eredetije megvan s mellékelte is. Beismerte végül, hogy Perlakon a testületeknek, köröknek, vendéglőknek és magánosoknak 100 példányt küldött szét.

Hogy mi vitte a röpirat kiadására, kihallgatásakor ennek okát a következőkben adta elő:

1891-94. években *Trstyánszky Gyula* dr. perlaki ügyvédnél volt ügyvédi irnok. 1894. októberében az ügyvédet felfüggesztették gyakorlatától, a ki őt bizta meg, hogy ügyeit vezesse a hallgatag társ, dr. *Szabó N.*, ügyvéd firmája alatt. A járásbíró, *Horváth Cs. János* azonban nem engedte meg neki az irattárban s egyébütt az iratok betekintését, mivel ő nem

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A mit az ibolyacsokor mesé.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

— Ella! Ella! Jöjj csak hamar; itt van Vadas ur. Szólt be Csengeryné leánya szobájába.

Ellácska, ki épen egy érdekes regény legérdekesebb fejezetének olvasásába volt elmerülve, kelleetlenül dobta könyvét az asztalra.

— Már megint, mondta indulatosan. Ez az ember halálra kinez szerelmes ömlengéseivel. Hanem most határozottan vissza fogom utasítani. Olyan ellenszenves, huh!

S nagyot toppantott kis lábával.

Nem vagyunk annyira indiskrétek, hogy kihallgassuk a beszélgetést, mi Ella és Vadas Jani közt folyt, de nincs is rea szükségünk, elmondja maga a fiatal ember, hogy milyen kíméletlenül adta tudtára Ella, miszerint nem hajlandó hozzá nőül menni.

Vadast bántotta a dolog egy kissé, aznap nem is ment haza a lakására, hanem néhány kollegájával betért egy kávéházba, ott mulatott, pezsgőzött reggelig, huzatta a cigány-nyal, hogy:

»Rám sem nézett amikor én őt megláttam, Hej pedig hogy rám tekintsen úgy vártam Megfogadtam, én sem nézek ő rája Pedig, pedig majd meghalok utána.

A dal azonban utoljára sehogy sem bizonyult igaznak, mert Vadas épen nem akart meghalni az ideálja után.

Az élvezett pezsgő mámorával a sziv szerelmi mámore is elszállt tökéletesen, sőt meg nem foghatta, mint tudott ő azzal a gögös, érzéketlen szép babával kezdeni és hogy megmutassa, hogy reá sem gondol többé, nyomban odacsapott Zörgő gyógyszerészéhez.

No itt már egészen más fogadtatásban részesült; Gizella és Katica mindig örültek jöttén. Igaz, hogy ők nem voltak olyan szépek, mint Ella. Gizellának magas, nyulánk termete volt; kissé megnyult, halvány arca, kifejezéstelen, álmag, világos barna szemei és világosbarna, hosszú, nagy haja. Ha hozzá teszzük még, hogy az egy évvel fiatalabb Katica a csalódásig hasonlított néjéhez, ugy a két nővér leírása tökéletesen megfelelő.

— Lám, milyen okos ez a Jani, hír szerint Zörgő bácsi nagy hozományt ad leányával, akkor aztán a szépség mellékes; mondta egyszer egyik barátja.

— Eh! Felelt vissza Vadas boszusan; nem keresek én sem pénzt, sem szépséget, én szerelmet, föltétlen ragaszkodást követelek a

feleségemtől és nem is lépek fel komolyan sehol többé, mig meg nem bizonyosodom a felől, hogy jövődöbeli nőm ezt nekem nyújtani képes lesz.

Régóta járt már Vadas Zörgőékhez, de határozottan egyik leánynak sem udvarolt, pedig ezek már úgy vágytak egy biztató szó után.

— Csak tudnám, melyik szeret jobban, töprengett Vadas, jelenlétemben mindkettő egyformán viseli magát.

Hanem egyszer egy kis ibolyacsokor eloszlatta kételyeit. Ugyanis Gizella és Katica helyes kis ibolyacsokrot kaptak tőle; Gizella tulságos örömmel fogadta a tisztelet eme megnyilatkozását, még hirtelen csókot is dobott az édes kis illatos virág kék szirmaira és azonnal kis virágtartóba helyezte el.

Katica egész nyugodtan vette át a neki szánt csokrot, arcán pir futott keresztül.

— Köszönöm. — Mondta mosolyogva s letette asztalkájára, félbehagyott munkája tetejére.

Vadas úgy vélte, hogy tisztában van a dologgal. Ez az esemény meggyőződte Gizella titkolhatlan szerelméről. Egy előttünk közönyös egyén kedveskedéseit nem szoktuk ily hévvel fogadni. Elhatározta, hogy Gizella lesz a választott s nemsokára el is jegyezte.

Ezután csak egymásnak s egymásért lát-

volt ügyvéd. Előmutatta Trstyánszky meghatalmazását, de ez sem használt semmit s csak személyes ügyeit nézhette meg. Ezért panaszt emelt a járásbíró ellen a törvényszéknél, királyi táblánál, miniszteriumnál, de panaszával elutasított. Bünteljelentést is tett a járásbíró ellen, de azzal is, mint alaptalannal, el lett utasítva. Ekkor történt, hogy Trstyánszky ráengedelményezte összes vagyonát, mik legtöbbnyire követelések voltak. Ő kérte a járásbíró, hogy az ügyek személyesen érdekelvén, ő járhasson el bennük. Ezt meg is nyerte, de rövid idő múlva ismét elvesztette. És így jogait nem tudván érvényesíteni, megfogalmazta a rőpiratot, hogy az egész dolgot a nyilvánosság elé vigye. De közben egy ideig megint járhatott békén be a bírósági helyiségekbe. Egészen májusig 1895-ben, a mikor a járásbíró szivarozás miatt megintette és az irattárból kiutasította. Ekkor bocsájtotta ki a rőpiratot s egyszersmind a nagykanizsai törvényszéknél bünteljelentést is tett a járásbíró ellen, minek alapján az eljárás el is rendeltetett.

Vádlott kihallgatásakor a végtárgyalásra fenntartotta magának a bizonyítást is és kijelentette, hogy tanuit be fogja jelenteni.

A mi a járásbíró, mint hivatal, megsértését illeti: erre nézve kijelentette, hogy a járásbíró nem volt szándékában sérteni, azt mint testületet nem is sértette, mert rőpirata csak a járásbíró vezetőjére vonatkozik.

A vádlóval szerint a rőpiratban a következő sértő kifejezések vannak: *szólok jogtiprásról, hivatalos hatalommal való visszaéléstől és kezelési rendtelenségekről, mik a büntetőtörvénykönyvbe ütköznek*, továbbá azt mondja, hogy a bíróságnál az ő ügyeire vonatkozó *számosabb iratcsomó kezelte el*, hogy a jogait nem érvényesíthette, mert a bíróság részéről *törvénytelen nyomásnak volt kitéve*. *Visszaéléssel* vádolja a bíróságot, s *bűnös mérényletnek és gázságnak* nevezi azt az eljárást, mely a bíróságnál folyik s *mely annak vezetőjére, Horváth Cs. Jánosra vezethető vissza*. Végül azzal áll elő, hogy kerítsék elő elvesztett iratát, mert ellenkező esetben *okirathamisításért és sikkasztásért* feljelentést tesz.

Mindez pedig olyan állítás, mely valódsága esetén a sértettet nemcsak a közmegegyezésnek tenné ki, de ötévig terjedhető fegyházbüntetést is vonna maga után s így a btkv. 258. §-ába ütköző s a 259. § és a 262. § szerint minősülő nyilvános rágalmazás vétségét képezi.

Az inkriminált rőpiratot olvasták fel ezután. A rőpirat félv papirosra van nyom-

szottak élni ők ketten; Katácska pedig úgy tett, mint a kinek igen sok a dolga, sokszor még nem is mutatta magát, ha Vadas ott volt.

Megtörtént az esküvő. A kis feleség szinte érdemtelennel tartotta magát erre a nagy boldogságra; folyton hízelt az urának, kereste a kedvét, karjait nyaka körül fonva, szerelmesen nézett a szemébe, úgy kérdezte:

— Ugy-e Jani, te nem bírsz engem annyira szeretni, mint én téged?

Vadas el volt ragadtatva az ő édes kis feleségétől.

— Ilyen asszonyt kerestem én, mondta sokszor büszkén.

Oh te szegény együgyű ember, hát nem látod, hogy milyen szarvakat rak a tejedre az a hamis asszony, hiszen csak azért hízeleg neked, hogy távollétedben annál gyanutlanabban fogadhassa el a házibarátot.

Vadas, mikor rájött neje hütlenségére, iszonyu haragra lobbant, de az asszony javulást ígért s addig rimázkodott, könyörgött, míg megbocsátott neki, hanem a régi bizalom megszűnt, folyton szemmel tartotta és a legcsekélyebbet szigorúan megleckéztette, keserű szemrehányások, perpatvarok napirenden voltak a háznál.

Térjünk vissza Katicához. Ő még min-

tatva s beszél a bíróságról, s így végzi: »Ennyi vádam van egy magyar bíróság ellen, melyek a bíróság vezetőjére Horváth Cs. Jánosra vezethetők vissza.« Kijelenti még, hogy mivel egy lap sem vette fel panaszát, azért adja ki rőpiratban. Az egész tákolmány különben exaltált hangon van tartva és szinte erőltetve akarná takargatni elkövetője egyéniségének boszúját és előéletét, melyben azonban nagy számban vannak

foltok, melyek piszkítanak.

Az inkriminált rőpirat felolvasása után felolvastattak a bírósági végzések és ítéletek, melyek szerint a vádlott a panaszos ellen tett összes feljelentéseivel, mint alaptalanokkal, jogerősen elutasított.

Most következett aztán a vádlott előéletének ismertetése. Ez pedig a következőképpen történt:

1. Felolvasatott a nagykanizsai törvényszék ítélete, mely szerint vádlott 1883. január 25-én *huszonegyrendbeli sikkasztás vétsége és kétrendbeli sikkasztás büntette* miatt, melyeket *Bonyári Mihály* ügyvéd és ennek ügyfelei kárára követett el, elsikkasztván összesen 456 frt 85 krt, — egyévi börtönre és ötévi hivatalvesztésre ítéltetett. A pécsi királyi ítélő tábla *másfélvi börtönre* emelte fel büntetését, mibe ő belenyugodott s büntetését 1883. május 4-én meg is kezdte;

2. Közcsend és közrend elleni *kihágás* miatt *10 napi elzárásra* s behajthatatlanság esetén 3 napi elzárásra átváltoztatandó 20 frt fő- és 10 frt mellékbüntetésre ítéltetett;

3. *Sólyomi* Tivadar perlaki szolgabíró megsértése miatt *becsületsértésért* behajthatatlanság esetén 3 napi fogházra átváltoztatandó 15 frt pénzbüntetésre volt ítéelve;

4. Ismét a fenti ellen elkövetett *becsületsértésért* behajthatatlanság esetén 25 napi fogházra átváltoztatandó 250 forint pénzbüntetésre ítéltetett; végül

5. a perlaki csendőrör s ellen elkövetett *rágalmazásért* 1895-ben *egy havi fogházat* ült le.

Ezzel a bizonyítási eljárás be is fejeztetett s következett

a vádbeszéd.

Zsolnay György, kir. főügyészi helyettes, mint a vád képviselője, az igazság biztos alapjára támaszkodó, hatásos beszédben fejtette ki a vádat. Szólt arról, hogy a becsület a legdrágább kincs, mert ezen alapul az erkölcsi élet s ezt megvédeni a társadalomnak s a törvénynek egyik feladata. És a törvény

dig leány, pedig voltak kéréi. Épen most tért vissza édes anyjával Tátra-Füredről, hova betegsége miatt az orvos küldte. Azonban úgy látszott, a balsamot lehelő fenyvesek nem tették meg a kívánt hatást, mert Katica betegebben tért meg, mint elment volt.

Édes anyja kétségbeesett levelet irt Gizellának, hogy vinnék el magukhoz, talán ott még felüdülne.

Gizella, ki anyja tudósítására azonnal megjött Dombórról, hova Vadást áthelyezték, minden ellenkezése és szabadkozása dacára összepakolta nővérét és elvitte magával.

Két hetet töltött Katica Dombón, mikor annyira rosszul lett, hogy nem is birt többé felkelni.

A végét járja, mondta az orvos. Sajnálom, hogy semmi reményt sem nyújthatok többé; de itt már nincs segítség.

Gizella fuldokló zokogásban tört ki.

— Menj be hozzá, szólott férjéhez, ne hogy gyanítson valamit; nekem idő kell, míg összeszedem magamat.

— Jani! — szólott lassu hangon a beteg, tudom, hogy végem van; hiába titkolóztok előttem, én érzem, hogy meghalok. De ne féljtek — tette hozzá szájalmat keltő mosolylyal — nem félek a haláltól. Hanem egy utolsó kérésem volna hozzád; de ígérd meg

meg is védi a becsületet akár szegényé, akár gazdagé s a megsértett becsületet megtorlás nélkül nem hagyja. Ha magánbecsületet sértenek meg, a megsértettnek érdeke, hogy elégtételt nyerjen olyan módon, a hogy ő legjobbnak látja. De más a köztisztviselő, más a bíró becsülete. A bíró a közérdeket védi s a ki a bírót sérti az a közérdeket sérti.

A legnagyobb bűnök egyike a rágalom, mely vagy önérdékből, vagy boszúból ered és célja a megtámadottat kisebbiteni, erkölcsében megtámadni, becsületében tönkretenni. Ennek nemtelen sziv, sivár kedély az alapja. Legveszedelmesebb a sajtó utjáni rágalmazás. Olvassa bárki és ha a tudatlan nép olvassa, hogy a bíróra miféle rágalmakat szórnak, mi-kép bízzék a törvényes és erkölcsi rendben, melyet az megvédeni tartozik?!

Ily rágalmat követett el a vádlott. Az esküdt urak ismerik az inkriminált cikket, tudják a szerző kilétét s nagyon bőven megismerhették a vádlott előéletét is. Jellemezni nem szükséges tovább. Egyszerűen rámutatni az okra, a mi ily nemtelen gázságra vezette a vádlottat. A firma megbukott, a hol kenyéret kereste; új firma alatt ő akarta a régi üzletet vezetni. De mert nem volt ügyvéd, megakadályozták a törvény értelmében a zúgírászatban. És ekkor megtámadja a járásbíró-ságot; jogtiprást emleget, mely neki kárt okoz s a maga szenyését a bíróságra akarja tolni. A bíróságot és vezetőjét egykép sérti, a mi világos is, mert hiszen okmányai elkezelésével vádol, már pedig az okmányokat a bíró nem kezeli, hanem a bírósági közegek.

Bizonyítani azonban e kettős rágalmat meg sem kíséri és meg sem jelenik, a bíróság előtt. Tehát ezzel is bebizonyítja rágalmai alaptalanságát.

Nyugadtan bizza az ügyet szóló az esküdtekre, mert hiszi, hogy a valóban hivatása magaslatán álló magyar bíróságot és magyar bírót nem engedik büntetlenül rágalmazni. Ki fogják a vétkest a vádlottra mondani és kiadják az igazságszolgáltatásnak.

A vádbeszéd után *elnök* összegezte az anyagot s kifejtette, hogy kétrendbeli rágalmazás fordul elő a vádban, egyik a járásbíró-ság, másik annak vezetője ellen, vagyis anyagi halmazat forog fenn. Erre való tekintettel

a kérdőpontok

a következőképpen állapíthatnak meg:

1. Vádlott-e a szerzője az inkriminált rőpiratnak?

2. Foglaltatik-e abban a perlaki járásbíró-ság ellen nyilvános rágalmazás?

becsületedre, hogy el nem árulsz, azért bízom te reád, mert nem akarom, hogy más tudjon felőle, különösen Gizella.

— Igérem, mondta Vadas meghatottan, hogy a mit rám bízol, mindenki előtt örökretitok marad.

— Ugy rejtse el, suttogta lázasan s tedd a koporsómba, ha meghaltam.

Kicsi, lapos dobozt vont ki feje alól és átadta sógorának.

Vadas felnyitotta. Az a bizonyos kis ibolyacsokor volt benne, egy fehér lapra piros selyemmel reá varrva, aláírva az átadás napja.

A férfi nézte, nézte jó ideig azt az elszáradt virágot. Elmesélt, elmondott az neki mindent.

— Istenem, sóhajtott fel, mily kifürkészhetetlen rejtély a női sziv. Az ember vagy soha sem tudja kiismerni, vagy akkor, a mikor már késő. Ime, ez a szegény leány tőlem távol és függetlenül megőrizte szüzies, tiszta szerelmét, míg ellenben az, kit erre esküje kötelezett, kinek ez szent kötelessége lett volna, mily hamar megteledezett magáról, mily hamar el tudott tántorodni.

De vessünk sürü leplet a multra s nyugodjunk meg abban, a min nem változtathatunk. Ez az élet bölcsessége!

S a Erzi.

3. Vétkes-e vádlott e rágalmazásban?

4. Foglaltatik-e abban Horváth Cs. János, mint a perlaki járásbíró vezetője ellen, rágalmazás?

5. Vétkes-e a vádlott e rágalmazásban?

Az esküdtek erre visszavonultak tanácskozásra s rövid negyedóra mulva ismét megjelentek és *Hinka* László, esküdt-társai nevében kihirdette, hogy mikép szól

a verdikt.

E szerint az esküdtek a kérdőpontokra a következőképp feleltek:

az első kérdőpontra: 12 igen;

a másodikra: 5 igen, 7 nem;

a harmadikra: 5 igen, 7 nem;

a negyedikre: 12 igen;

az ötödikre: 12 igen.

Tehát az esküdtszék a vádlottat a járásbíró sérelmére állítólag elkövetett rágalmazás vádjá alól 7 szóval 5 ellenében felmentette; ellenben *egzhangulag vétkesnek mondotta ki* a járásbíró vezetője, *Horváth Cs. János* sérelmére elkövetett rágalmazás vétségében.

A verdikt kihirdetése után az ügyész a btkv. 258. §-ába ütköző s a 259. és 262. §-ok szerint minősülő rágalmazás vétsége miatt kérte vádlottat szabadságvesztéssel és pénzbüntetéssel sújtani. Súlyosító körülménynek kérte betudni, hogy vádlott minden alap nélkül rágalmazott és a bíróság előtt meg sem jelent, konok makacsságot tanusítván.

Erre a bíróság is visszavonult és tanácskozásán meghozta az ítéletet.

Az ítélet

szerint a bíróság a vádlottat a *Horváth Cs. János* járásbíró sérelmére elkövetett rágalmazás vétségeért **háromhavi fogházra** és behajthatatlanság esetén újabb tiznapos fogházra átváltoztatandó **100 forint pénzbüntetésre** ítélte. Enyhítő körülmény a vádlott javára nem merült fel. Annál több súlyosító körülmény, köztük vádlott rovott előélete és a végtárgyalásról történt makacs elmaradása.

Az ítélet kihirdetése után az ügyész a sajtórendt. 83. §-a alapján **új végtárgyalási határidő kitűzését és arra vádlott elővezetését** kérte. A bíróság ezt el is határozta.

Tehát — a legnagyobb valószínűség szerint a jövő év első negyedében — ismét lesz szerencséje a pécsi esküdtszéknek a jelen ügyhöz, melynek tárgyalása ma délelőtt feltizenkettkor ért véget.

Hirek.

Pécs, 1898. nov. 25.

Modern sajtópör.

— Mely 24 óráig tart. —

(Tizenkét órai tárgyalás után az elnök fölfüggeszti fél órára a tárgyalást.)

Első esküdt: Kérünk ágyakat!

Vádlott (elalszik.)

Tanuk (lassankint földre telepszenek és egymásra dőlnek.)

Teremszolgák (álltukban elalszanak.)

Elnök: A tárgyalást újra megkezdjük.

Második esküdt: De kikkel?

Első esküdt (álmban nagyot horkant.)

Elnök: János, hívja be az ügyész urat.

János (a teremszolga álmosan): Tetszik valami? Nem értettem.

Elnök: Hívja be az ügyész urat, költse föl a vádlottat, emelje föl a tanukat.

János (ásítva): Igen. Fölköltöm az ügyész urat, fölemelem a vádlottat és behívom a tanukat.

Elnök (rákiált): Hát megbolondult maga?

János: Igen. Azaz, hogy nem vagyok ébren.

Harmadik esküdt: Kérünk nyolc órai alvást.

Negyedik esküdt (oldalba löki): Te, hát

csak nem vagy szocialista! Hiszen az ott fekszik a vádlottak padján.

Ügyész (aki közben előkerült, haja szédült, kabát nélkül): Kérem, én itt vagyok.

Elnök: Most hát folytassuk a tanuvalomást.

Első tanu (szemeit dörzsöli): Jó reggelt!

Elnök: Kérem, a tárgyalás komolyságára vigyázzon! Hogy hívják?

Első tanu: Majd megmondja az elnök ur.

Elnök: Mi a foglalkozása?

Első tanu: Jelenleg aludnom kellene.

Elnök: Miután zavaros feleleteket ad, fölhívom a tövényszéki orvos urat, vizsgálja meg a tanut.

Ötödik esküdt: De hol van az orvos?

Elnök: Ugy látom, az asztal alatt. János, huzza ki onnét az orvos urat. Addig is a tárgyalást félórára fölfüggesztem. (Általános horkolás.)

Szünet után általános fölébresztés.

Elnök: Senkitem ül a vádlottak padján?

Vádlott (fölkel): Igen, én fekszem itten!

Elnök: Ne csináljon ilyen vicceket.

Vádlott: Még ha akarnék se tudnék.

Hatodik esküdt (álmban): Igen, én ki mondom a vétkest. Az ügyésznek igaza van.

Elnök: De kérem, ne tessék a történeteket prejudikálni.

János: Elnök ur kérem, a tanuk mind hazaszöktek.

Elnök: Vissza kell őket hozatni. Addig nem mozdulunk innen, míg az ítéletet ki nem mondtuk.

János (észreveszi, hogy az elnök elaludt, odaszalad): Elnök ur, elnök ur! El tetszett aludni.

Elnök: Dehogyan alszom. János csöngessen csak. (Csöngetés). Most pedig (Fölríad). Mi az? Hol vagyok?

János: A végtárgyalási teremben.

Elnök: Vagy úgy! Milyen pörről van szó?

János: Sajtópörről.

Elnök: És ki a vádlott?

János: Aki ott fekszik.

Elnök: Hát az ügyész?

János: Aki emitt szunyókál.

Elnök: És az esküdtek?

János: Akik ott hortyognak.

Elnök: Rögtön ébresztsze föl őket. (Mialatt János evvel foglalkozik, az elnök megint elszenderül. Általános zajos hortyogás, közben élénk fölkiáltások: »Hol vagyunk?« János ki-merülten a földre rogy.)

Napirend 1898. november hó 26-án

Naptár: szombat, nov. 26. — Róm. kath.: Konrád. — Prot.: Konrád. — Görög-kel.: (nov. 14.) Fülöp. — Zsidó: S. Wajeze. — Nap két 7 óra 6 perckor; nyugszik 3 óra 57 perckor. — Hold két 2 óra 36 perckor délután; nyugszik 5 óra 21 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe, nyugaton csapadék várható.

Színház: »Hálókocsik ellenőre«, vigjáték, itt először.

Keresk. Ifj. Kaszinó táncestélye saját helyiségében este félkilenc órakor.

Erdészeti bizottság ülése a vármegyeházán d. u. 3 órakor.

Pécsi Dalárda estélye a Vigadóban este 8 órakor.

— (A Pécsi Dalárda) holnap (szombaton) este tartja a Vigadóban alapszabályszerű dalestélyét, a mikor megünnepli harmincadik évfordulóját annak, hogy az első dalversenydíjat nyerte. A Dalárda ez alkalomból megválasztotta disztagjaivá *Hetyey* Sámuel megyés püspököt, *Fejérváry* Imre dr. báró főispánt és *Majorossy* Imre polgármestert.

— (Ülések a vármegyén.) Szombaton, f. hó 26-án délután 3 órakor Baranya vármegye erdészeti bizottsága, f. hó 27-én délelőtt 10 órakor pedig az igazoló választmány tartulást a vármegyeházán.

— (Helyreigazítás.) Lapunk tegnapi számában hirt adva özv. monostori *Erreth* Antalné elhalálozásáról, azt irtuk, hogy temetése f. hó 26-án d. u. fél öt órakor lesz. Ez tévedésből történt, mert a temetés a mondott napon (szombaton) *délutáni 3 órakor* fog végbemenni.

— (Táncmulatság Szászáron.)

A szászári ifjuság holnap (szombaton) a nagyvendéglő összes termeiben a szászári önk. tűzoltók zászlóalapja javára Zártkörű Táncvigalmat rendez. Belépti-díj: személy-jegy 50 kr. Családjegy 1 frt. 20 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirtlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 7 órakor. A zenét a bonyhádi zenekar szolgáltatja.

— (Egyházmegyei hír.) A megyéspüspök *Aulik* Dávid segédlelkézt *Mocsoládra, Gábel* Györgyöt *Mocsoládról* *Nádasdra* helyezte át.

— (A pécsi villamos telep igazgatósága) arról értesítette a Verdi-Requiem rendezőségét, hogy a próbákon fogyasztott világitás után járó egész összeget, 29 forint 32 krt az Erzsébet-szobor alapja javára elengedi. Ugy ezen vállalat, mint a pécsi gázgyár igazgatósága, mely, amint már jelentettük, hasonlóképp elengedte egész követelését, e hazafias cselekedetükért dicséretet és elismerést érdemelnek.

— (Segédlelkész kirendelése.) A pécsi ágost. evangélikus egyháznak még mindig gyengélkedő lelkésze, *Jeskó* Lajos mellé *Schöll* Lajos felsőnáni segédlelkész rendeltetett ki, ki az eddig szünetelt vallástanítást már ma megkezdte az iskolák ágost. evang. növendékei számára; a rendes istentiszteletek ezután szintén megtartatnak s az első f. hó 27-én, vasárnap, délelőtt 10 órakor kezdődik.

— (Közgyűlések.) A pécsi keresk. és iparkamara holnapután (vasárnap) délelőtt 11 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart. — A »Pécsi korcsolyázó egyesület« folyó évi december hó 2-án délelőtt 11 órakor a pécsi nemzeti Casino nagytermében tartja meg évi rendes közgyűlését, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghívotnak. A közgyűlés tárgyai: a tisztikar, választmány és 3 tagból álló számvizsgáló bizottság megválasztása, 2., az évi költségvetés megállapítása, 3., a felülvizsgált számadásokra a fölmentvény megadása 4., a közgyűlés előtt legalább 24 órával írásban beadandó indítványok tárgyalása. Az egyesület felkéri tagjait, hogy a közgyűlésre minél számosabban szíveskedjenek megjelenni.

— (Veszekedő asszonyok.) *Vagner* Antónia Pálya-utca 30. sz. alatti lakosnő, mit sem sejtve beszélgetett az ablakon keresztül szomszédnéjával, midőn arra jött *Merk* Ferencné *Steirigger* Róza, ki azon hiszemben, hogy a két szomszédnő ő róla beszél, megtámadta *Vagner* Antóniát s számos sértő kifejezés kíséretében a szeme közé köpött. Természetes, hogy a megtámadott sem hagyta szó nélkül a dolgot s így olyan csinos utcai botrányt rendeztek, melynek folytatása a rendőrségnél volt, vége pedig a bíróság előtt fog lejátszódni, ahol *Vagner* Antónia panaszt emelt támadója ellen.

— (Leégett szalmakazlak.) Ráckozáron leégett *Kiszler* Henrik, ottani lakosnak egy szalmakazla, melytől a szomszédos kazlak is tüzet fogtak, úgy, hogy a kár közel 700 forintot tesz ki. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindított vizsgálatnak nem lett eredménye, így hát nem is tudják, hogy a tűz miből keletkezett.

— **(Az Erzsébet-szoborra gyűjtött adományokról.)** A m. kir. miniszterelnök, mint a dicsőült Erzsébet királyné emlékének megörökítése érdekében alakított országos bizottság elnöke, ezen bizottság f. évi november hó 2-án tartott ülésén hozott határozatához képest fölkéri mindazokat a hatóságokat, egyesületeket, hirlapokat, magánosokat stb., a kik a dicsőült királyné emlékszobrára adományokat gyűjtöttek, hogy a már befolyt, de valamelyik pénztintézetnél gyümölcsöztetőleg el nem helyezett adományokat mielőbb, az aláírt, vagy megszavazott, de még be nem folyt adományokat azok befizetése után szállítsák be a legközelebbi adóhivatalba, illetőleg Budapesten a központi állampénztárba, vagy a IX. ker. állampénztárba, a hol azok, mint az emlékszoborra befolyt adományok, külön fognak könyveltetni és a központi állampénztárba beszolgáltatni. Fölkéri továbbá mindazon egyesületeket, hirlapokat, magánosokat stb. kik az általuk gyűjtött pénzt valamely pénztintézetnél gyümölcsöztetőleg elhelyezték, hogy az ezen betét fölött rendelkezésre jogosító okmányokat (takarékpénztári könyvecske) stb. szintén a kir. adóhivataloknak, illetőleg Budapesten a központi állampénztárnak, vagy a IX. ker. állampénztárnak szolgáltatassák be, megjegyezvén, hogy ezek a betétek az országos bizottság további rendelkezéseig, a a gyümölcsöztető intézetnél hagyatnak meg. Végül fölkéri a miniszterelnök mindazon pénztintézeteket, a melyeknél ezen gyűjtés címén pénzösszegek elhelyezettek, hogy az erről szóló részletes adatokat — nyilvántartás céljából — közöljék a m. kir. miniszterelnökséggel (Budapest, Vár. Szt.-György-tér 1.) Mint-hogy pedig a m. kir. miniszterelnök ezekkel az intézkedésekkel nem kívánja a további gyűjtéseket megszüntetni, ennél fogva fölkéri mindazokat, a kik még gyűjtene, hogy a befolyó adományokat azok gyümölcsöztető elhelyezése esetén pedig a rendelkezésre jogosító okmányokat a kir. adóhivatalhoz, illetőleg Budapesten a központi állampénztárhoz, vagy a IX. ker. állampénztárhoz juttassák el.

— **(„Tessék megpróbálni!”)** Egy németországi városban a minap gyümölcskiállítás volt, melyen egy derék szabómester is szerencsét próbált a maganevelte körtével. A szerencse kedvezett neki. A bíráló-bizottság szépnek, jónak találta a körtét és kitüntette a kiállítót. Természetesen nem volt boldogabb ember a szabónál, a ki másnap egész kosár eladásra szánt körtét tett a műhelye elé és hogy jó sokan vásároljanak belőle, ráírta a kosárra: Diját nyert körte. A szabómester egyik ravasz szomszédja a fölírás alá oda írta ezt is: Tessék megpróbálni! A fölszólításnak lett is foganatja. Az iskolából kitóduló ifjuság öt perc alatt szétszedte a kosár tartalmát, de a díjat nyert szabómester nem örült, hogy ilyen gyorsan elfogyott a portékája.

— **(A halhatatlanok.)** A minap a spanyol igazságügyminiszter az ország összes püspökeihez körlevelet intézett, a melyben fölhívja figyelmüket arra a rendkívüli dologra, hogy a spanyol kolostorokban bámulatosan hosszú ideig élnek az apácák. Egy 1837-ben kibocsátott törvény szerint ugyanis bizonyos kolostorokban élő apácák életük végéig naponkint egy pezeta ára ellátást kapnak az államtól. Most azonban bebizonyították, hogy 1851 óta az egyházi hatóságok által készített hivatalos kimutatások szerint egyetlen haláleset sem történt. Abban az időben a legfiatalabb apáca tizenhét, a legidősebb hetvennyolc éves volt s e szerint most a legfiatalabb is hatvan-négy a legidősebb pedig már százhuszonöt esztendő, a legtöbb pedig már elérte vagy

tullépte a százéves kort. Bármennyire hasznára van is az apácák egészségének a kolostorok csöndes és egyforma élete, az igazságügyminiszternek mégis föltűnt, hogy az apácák közül egy sem halt meg. Mivel az apácák eltartása már eddig is nagyon sok pénzébe került az államnak, a miniszter elhatározta, hogy az 1837-iki törvényben biztosított adományokat megszünteti s az érdekelteknek megengedi, hogy jogaikat, ha be tudják bizonyítani, érvényesítsék.

— **(Mire valók az üvegek.)** Mint egy jól fegyverezett csapat katona, úgy áll glédában a rendőrségnél, a biztosok szobájában egy csomó hosszunyaku, fehér üveg, a melyek nyakáról hosszú spárga lóg le. Olyan bekés kinézésű üvegek ezek, mintha csak valamely gondos háziasszony paradicsom szüret előkészületei volnának. Sokan, akik a rendőrségnél megfordulnak, kíváncsiak voltak az üvegek céljára, de megkérdezni egy sem merte a komoly képű hivatalos urakat. Ma délelőtt azonban egy csinos, barna menyecske, akinek valami dolga akadt a biztosoknál, csak elnézte azokat az egyforma, szép paradicsomos flaskókat s bátorságot vett magának a tudakozódásra. Megszólította tehát az üvegekkel bíbelődő rendőrt:

— Ugy-e lelköm! Ebbe paradicsomot tősznek el a raboknak.

A rendőr elmosolyodott ezen a hallatlan naivitáson, s aztán sugya mondta:

— Ördögöt a raboknak! A hires pécsi borból küldünk kóstolót a miniszter ő exenciájának!

(Kedves egészségére miniszter ur!)

— **(A régi jó világban.)** Most, a mikor a borhamisításról nap-nap után kelnek szárnyra hírek s amikor a mesterségesen csinált borokat egyre-másra konfiskálják, alkalmoszerűnek tartunk elmondani egy esetet, a mely a nagy szabadság idején történt. Akkor, a mikor a magyaroknak jussuk volt műbort csinálni és szabadságukban állt azt meg is inni. Alapjában véve nem oly régen volt ez az idő, a melyre minden középkori honpolgár visszaemlékezhetik. Pécs már abban az időben is hires volt arról, hogy itt jóitalu műbort fabrikáltak, de azért a naiv lelkek mégis biztak abban, hogy a villányi bort természetes állapotban kapják. A hívők táborában élt az a hontmegyei tanító is, a ki egy hirdető borkereskedőtől egy hordó villányi bort rendelt. Teljes bizalommal fordult hozzá, mert hát az ujságban azt hirdette, hogy csakis valódi borai vannak s hogy azok jóságáért kezkesedik. A hordó bor meg is érkezett rendszeren s a tanító kellő időig hevertette a pincében, hogy az ut fíradalmait kipihenje s izét és szinét visszakapja. Mikor azután a Villányból hozott bor iható és élvezhető állapotba került, kóstolni hívta az ismerőseit. A társaság, miután holmi falatozással az alapot kellően megteremtette, hozzá akart fogni a borkóstoláshoz, a mi azonban nem történhetett meg, mert a hordóban — tiszta víz volt. A tanító persze módfelelt haragudott s nyomban levelet menesztett a villányi borkereskedőhöz, a kit alaposan leteremtettézt, a miért jóféle bor helyett vizet expedialt neki. Azután türelmetlenül várakozott a válaszra, a mely magyarázattal is szolgál. A válasz úgy szólván postafordultával megérkezett, holmi csomag alakjában, a mely egy levelet is magában foglalt. A levélben a borkereskedő először is bocsánatot kért a tévedésért, aminek egyik alkalmazottja volt az oka. Hogy pedig a botlást jóvá tegye, levelével egyidejűleg küldte meg azokat a vegyszereket, a melyek segítségével a vizet jó villányi borrá lehet

változtatni. Igaz ugyan — írja a levélben — hogy ezt itt kellett volna megcselekednünk, de mivel a tévedés megtörtént, hát a bor előállítását önre bizzuk s e célból a szükséges utasítást is ide csatoljuk, a vegyszerekkel egyetemben, elvárva becses megrendelését más alkalommal is. Hát bizony a régi jó világban így folytak a dolgok, aminthogy most is így folynak, de kisebb őszinteséggel és nagyobb svindlerséggel.

— **(Hamis gyémántok.)** A fényes ékkövek lelkes, de könnyen hívő és tapasztalatlan barátainak ajánljuk ezeket a figyelmeztető sorokat. Bizonyoságot ha akarnak szerezni a köveik valódiságáról: tegyenek úgy, miként a spanyolok, vagyis értessék a nyelvökhöz azokat. A valódi kő szinte fagyosan hideg, a hamisított azonban melegnek érzik. Van másik módszer is: papírlapon ejtett tűsurást tessék a gyémánton át nézni. Ha valódi a kő, csak egyesén, ha hamis: kettősen látják majd a tűsurás helyét. Es ha ezek után is kételkednek valaki a kő valódiságában: tektesse azt a tenyerére és rajra át nagyító segélyével kisérlelje meg, vajon látja-e a keze bőrének az ezer apró ráncát, barázdáját. Ha mitse lát: gyémánt az a kő, valódi, de ha a barázdák integetnek a szemé felé a nagyítón át, akkor bizony csak cseh üveg. Ajánljuk a gyémánt barátainak és tulajdonosainak figyelmébe e figyelmeztető sorokat, a melyekre aligha nem rámondják majd ez ékszerészek, hogy a spanyolok nemcsak büszke, de igen naiv nép is.

— **(Modern statisztika.)** Egy kir. táblai bíró, aki válópörökben dönt és akinek ideje megengedte, a következő érdekes statisztikát állította össze hivatalos adatok alapján.

Budapesten van asszony, ki férjétől megszökött.	1032
Férj, aki feleségétől megszökött	1947
Törvényesen elvált házaspár	3075
Házaspár, aki nyílt viszályban él 11.276. tehát boldogtalan	
házások	22552
Házások, akik titkolják a viszályt	14678
Házások, akik nem törődnek egymással	70939
Összes:	114223
Ezek ellenében vannak:	
Házások, akiket boldognak tartanak	3460
Házások, akik csaknem boldogak	145
Házások, akik valóban boldogak	25
Összesen:	3630

Megjegyezzük, hogy az a bíró, aki ezt a statisztikát összeállította, még nőtlen.

— **(Hivatalozók önművelődési köre.)** Baranyamegye, Pécsváros és vidéke állami, törvényhatósági, köz- és magánintézeti hivatalozókai önművelődési kört szándékoznak alapítani. A kör székhelye Pécs lesz és itt rendes társalgó helyiséggel fog birni. Célja az önművelődésre való törekvés s az elhalt tagok hátramaradt özvegyeinek és árváinak segélyezése. A kör helyiségében az állami és közhivatali szolgálkat érdeklő s az önművelődésre irányuló eszmékkal kapcsolatos felolvasásokat is fog rendezni. A kör létesítésének eszméjét Lengyel János penditette meg és felhívása folytán már meg is alakult az előkészítő bizottság, mely most dolgozza ki az alapszabályok tervezetét. E munka elkészülte után nyomban összehívják az alakuló gyűlést, hogy az alapszabályok jóváhagyás alá terjeszthetők legyenek s így a kör minél előbb megkezdhesse nemes és áldásos működését.

— **(A vasárnapi teauzsonna.)** A pécsi jótékony nőegylet által f. hó 27-én (vasárnap) rendezendő teauzsonnájának műsorát következőkép állapították meg: 1. *Behüt' dich Gott, es wär' zu schön gewesen.* V. E. Nessleről, »Népdalok«; éneklő Schneider Istvánné urnő, zongorán kíséri Buday Dezső. — 2. »Anyám sirján« Mindszentitől, szavalja Szuly Aladár. — 3. »Sobri dalai« magyar ábránd Wilmerstől, zongorán előadja Buday D. Ez a változatos műsor úgy hisszük a legjobb ajánló levél ahhoz, hogy a közönség érdeklődése eziránt a multság iránt még fokozottabb mértékben nyilvánuljon, mint a menyire nyilvánult eddig is a nőegyletnek amugy is közkedveltségnek örvendő teauzsonnái iránt.

— **(Elfogott betörő.)** Kis-Tormáson Plätzer Jakab, ottani lakos, szobájába ének idején betörték s elvittek onnan negyvenhat forint készpénzt. A betörő után megindított nyomozás során kiderült, hogy a tettes Kirchner Péter csavargó volt, ki azonban megszökött. A szökevény betörőt most Gyöngyön elfogták, de már akkor pénzt nem találtak nála, mert beismerése szerint Donbovárott elmullatta. Az elfogott betörő most a börtönben ül.

— **(A legujabb hang.)** Kecskemét és Nagykőrös versengése mindig híres volt. A legujabb hang a két város versengéséről most hallatszik, mikor a nagykőrösi Laci primás Kecskeméten játszik és ott némelyek azt indítványozták, hogy keljenek versenyre Balogh Bandival, a kecskeméti első cigányprimásával. Erre aztán így ír egyik kecskeméti lap: »Hát mi is hallottuk azt a kőrösi bandát. Nem rosszul muzsikálnak a gyerekek. De, hogy a mi Bandink a [kőrösi Lacival összemérje a vonóját, azt nemcsak el nem hisszük, de föl sem tételezzük. Az épen olyan volna, mintha a fülemüle a szarkával, vagy a füles bagolylyal kelne énekversenyre. Bizony egy kissé elvetették a sulykot, a mikor Lacit összemérték Bandival, mert olyan messze fölötté áll Bandi a szobantorgó kőrösi primás és zenekara fölött, mint a ballószögi pucoktúrához az égen kaparászó fiastyúk.« — Ehhez sem kell több kommentár!

— **(Róza elment.)** Nagy városban gyakori az ilyesmi, hogy az apróbb utcákból el-eltűnik egy leány. Sok ott a kis utca s nagy utcára nyílik mind. A leányok (és csodálatos, hogy a kis utcák beteg, erőtlén férfiai, — a gyár sorvasztja az embert, nagyon sorvasztja — rosszul táplálkozó asszonyai milyen szép gyermekeket hoznak a világra) kimerészkednek a sarokra. Elöttük a hatalmas, palotákkal szegett körutak. Cifra fogatok robognak el előttük, méhükben kacagó, gyönyörű ruhás asszonyokkal. A gyalogjárón káröltve sétál a sok szerelmes pár, jaj de kedves itt minden, nem olyan szomorú mint odahaza. S az aszfalt húzza, húzza a lányokat, elhagyják a kis utcát a nagy utcáért s egyedül marad otthon apa, meg anya. A vidéken már ritkábban történik meg az ilyesmi, de megtörténik. Monostoron is eltűnt egy fiatal, tizennégy esztendő leány, Róza a keresztnéve, szülői házából, nagy bánatot hagyva maga után. Szép arcú, szöke leány, vörös ruha volt rajta eltűnése napján.

— **(A titkos könyv.)** Egy asszony — kövér és erős néni — került be ma egyik pécsi könyvkereskedésbe és némi bizalmatlansággal kérdezte, ki az az ur, akivel — okosan lehet beszélni. Okos ember volt ott sok a pudli mögött, hát az egyikbe csak belenyu-

godott a menyecske, és ahhoz fordult titkolózó szóval:

— Mondja csak az ur, löhet itt mindenféle könyvet kapni?

— Amilyet csak akar.

— Még jobban meghalkította az asszony az beszédjét:

— Tudja lelköm, olyan titkos könyvet keresök én, olyant adjon.

— Titkos könyv? — mondja a segéd — hiszen olyan sokféle van, szerelmes könyv talán?

A néni kedélyeskedve felé legyintett a kezével.

— Tudom én azt kívülről. Ném köll ahon neköm könyv.

— Miféle akar hát, — titkos könyvet?

— Olyat magyarázza a néni — a melyikbe igazítás van adva a borcsinálásul. — Ahá!

Ime, itt van, így művelődik a nép, itt tart a könyvszerzésben és civilizációban. Meg is látszik — a borainkon.

— **(Tömeges birságolások.)** A rendőrségnél gőzerővel folytatják azon iparosok és kereskedők megbirságolását, kiknek tanoncai pontatlanul, vagy egyáltalán nem látogatják az ipariskolát, mely mulasztás megtorlására a vallás és közoktatásügyi miniszter a belügyminiszterrel egyetértőleg kibocsájtott körrendeletében a birság minimumaként 20 forint pénzbírságot szabott ki. Természetes, hogy nyakatekert kifogások és mentegetődzésekben nincs hiány, mi azonban mit sem használ, mert a rendőség »felülről« szoríttatva, kéréssel szigorú fejt ki.

— **(Szabók faluja.)** Moszkvától százötven versztnyire, a rjazani vasut mellett van egy Bialomut nevű falu, a melynek lakói kivétel nélkül mind szabók. Férfiak és nők, öregek és gyermekek mind ezt az egy mesterséget űzik. A gyönyörű fekvésű falunak tizezer lakója van. Házai rendetlenül, szétszórva épültek, többnyire fatörzsökből. Ez a falu igen nagy jelentőségű az orosz ruhakereskedelemre és csaknem minden moszkvai és pétervári szabócégnak vannak itt képviselői. Hanem azért éppenséggel nem csinositják, sőt még a szükséges közlekedési utakkal és eszközökkel sem látják el. A vasuti állomáshoz, amelytől tisztes távolságra van, nem vezet ki rendes országut és akárhányszor megesik, hogy a rossz időjárás miatt két-három hétig szünetel a forgalom, mert nem lehet a faluból kimozdulni. És ez a falu több millió rubel forgalmat csinál évenként.

— **(A hét gyerek.)** Az utcán, a nyáriás ősz édes verőfényében ment és sirt.

— Mi lesz azzal a hét gyerekkel? . . . Csak legalább egy hatost adott volna kölcsön az az asszony . . . Hogy könyörögtem neki, de nem adott . . . Most egy kis krumplit se vehetek . . . Éhen döglök el az a hét gyerek . . .

Fennhangon beszélni az utcán nem illik. Az eldöglés kifejezése se illik az anyai szeretet szájába. De a nyomoruság nem igen respektálja az etikettet. Az asszony háta megett jön egy ur. Meghallja a panaszt és kivesz két hatost:

— Fogja, jó asszony, vegyen annak a hét gyereknek egy kis krumplit . . .

Ránéz az asszony, azt hiszi, álmodik. Szemét elkápráztatja a Darius kincse, mely a

maga mesebeli lényességében száll elébe. Szeme elhomályosodik, ajkát halk kiáltás hagyja el és leroskad a kövezetre. Elájult örömeiben, mert annyi pénzt kapott . . . Bevitték egy kapu alá és eszméletre térítették; aztán sietett haza, kebléhez szorítva a megváltó két hatost.

— **Dadogók és akadozva beszélőknek** tudomására hozzuk, hogy a Neumann tanár dadogók stb. gyógy-intézete, mely jelenleg Pécsen, a »Vadember« szállodában nyelvgyógykurzust rendez, a bejelentési határidőt még hosszabbította és pedig: hétfő, november 28-ig, mely napon visszavonhatlanul a felvétel záródik.

A szenvedő egyének érdekében kívánatos, hogy ezen végső határidőt el ne mulasztják.

— **Drágul az ezüst.** Épen azért, aki ezüst készleteket akar beszerezni, célszerűen jár el ha megrendeléseit most teszi meg midőn az ezüst még mindig olcsó, mert könnyen meglehet, hogy az áremelkedés rövid idő alatt tetemes lesz. Ezüst ékszerek, asztali berendezések és disztárgyak, jótállással, a legdiszesebb kivitelben és bámulatos olcsó áron kaphatók Schönwald Imre király-utcai ötvösnél, kinek műipar-muzeumszerű tárlata a legkényesebb igényeket is kielégítheti.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel

1898. november 25. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 53.0 mm. (emelkedő.)
Hőmérsék = 8.6 °C
» maximuma: 11.6 °C
» minimuma: 6.0 °C
Párányomás: 7.4 mm.
Relatív nedvesség: 89%
Felhőzet: 7° Ci. Str.
Szélirány s erő: N. W. 2.
Csapadék 24 órai: 6 mm. eső.
Enyhe, változó.

Dr. Czires.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ

jövő heti műsora.

Szombat, nov. 26-án: *Hálókocsik ellenőre* vigjáték, premier.

Vasárnap, nov. 27-én d. u. 3 órakor »Csókon szerzett völegény« énekes vigjáték; este nyolc órakor »Falu rossza« népszínmű.

Hétfő, nov. 28-án: »Gésák« operette.

Kedd, nov. 29-én: »Hálókocsik ellenőre« vigjáték.

Szerda, nov. 30-án: »Széchy Mária«, történeti vigjáték.

Csütörtök, dec. 1-én: »Gésák«, operette.

Péntek, dec. 2-án »Prey Pál« vigjáték.

Szombat, dec. 3-án *Háromláb kapitány* énekes bohózat, premier.

Művészeti irodalom.

○ **Hálókocsik ellenőre.** Bissonnak, a »Durand és Durand«, »Allamtitkár ur«, a »Nőszabó« és »Coulisset ur« szerzőjének ez a legujabb szellemes vigjátéka kerül holnap bemutatóra színházunkban. A darab meséje a következő:

A darab hőse Godefroid György, egy uri ember, akinek igen csinos és kedves felesége van, de aki ennek dacára udvarol Charboneau Angélenek, egy fiatal leánynak. Ha sikerül nejétől elválnia, Angélet feleségül is veszi. Hogy Charboneauékhoz időnkint kirándulhasson, odahaza az füllenti, hogy három hónap óta a vasuti hálókocsiknál az ellenőri tisztet tölti be és hogy ebben a minőségben hetenkint csütörtöktől vasárnapig inspekción uton

van. Odahaza elhízik neki a dolgot mindaddig, amíg egy szép napon anyósa, Monttépini asszony, a táskájában nem talál egy női füzöt és a füzőhöz odaerősítve egy cédulát. A cédula Godefroidnak szól és az a kérelem van benne, hogy igazítsa meg Charboneau asszonynak, Angéle édesanyjának, a füzőjét. Monttépinné ilyen módon megtudja Charboneauék lakáscímét és innentől fogva gyanújával egyre üldözi szeretett vejét. Igazán azonban csak akkor leplezik le, amikor beállít a kópé névrokona, Godefroid Alfréd, aki tényleg a hálókocsik ellenőre.

Alfréd biztatja György ur nejét, Lucienet, hogy boszulja meg magát férjén, aki elkövet ilyen csinyeket, és csalja meg. Erre a célra föl is ajánlja segítségét és Lucienne asszonynak udvarolni kezd.

De a csapodár férj igazi büntetése csak most következik. A két család, tudniillik Monttépini és Charboneauék, összebeszélnek, hogy Godefroid Györgyöt meglakoltatják. Mindnyájan együtt vannak Charboneauék házában: Charboneau ur, a neje és Angéle, továbbá Monttépini ur, a neje és leányuk Lucienne. Godefroid nem tudja, hogy a családja is ott van, Charboneauék éppen villásreggelinél ültek és Godefroid is velük tart. Mialatt egy pillanatra távozik a szobából, Charboneauék hirtelen felugrának székeikről, gyorsan eltűnnek és helyeiket az asztalnál a szomszéd szobából elősiető Monttépini-család foglalja el. Godefroid visszatér és elrémülve látja ott a feleségét, apósát és anyósát, amint nyugodtan villásreggeliznek. Az képzelet, hogy hallucinál, és kimegy, hogy beszéltsa a szobalányt, ez majd megállapítja, hogy kik ülnek az asztalnál. Mialatt a konyhába megy, az asztal mellől ép oly gyorsan, mint az imént, eltűnnek a párok és most újra Charboneauék ülnek ott. Godefroid belép a szobába és már most Monttépinek: nem látja ott. Biztosra veszi, hogy elméje megzavarodott, és testén végigfut a hideg.

A szerencsétlen Godefroidt végre felvilágosítják, hogy esze ép és egészséges és csak meg akarták leckéztetni. Ő persze boldog, a miért a paralizishez semmi köze és megfogadja, hogy sohasem hagyja el kis feleségét.

Ime a darab meséje, amely csupa jókedv és pompás helyzet. És végre egy francia bohózat, amelyben nincs egyetlen sikamlós helyzet, de még mondat sem! Humora mindig kedves, soha sem hotel garni-szerű. Milyen ötletes annak a Saint-Médard Raoul nevű urnak az alakja, aki nemesi nevet visel és aki — halljak csak mit csinál! Sorra provokálja azokat az embereket, akik a feleségét megcsókolják. Az illetők hasztalan hivatkoznak arra, hogy az asszonyka kacér és kihívó, hogy szemével kacsintgatott és fejével egyre integetett, feléjük. St. Médard ur azt állítja, hogy neje ideges fejrángatózásban szenved és ha fejével csábítólag hivatgatja az embereket, ez az ő betegsége, amelylyel lovagias embernek legkevésbé volna szabad visszaélnie. Az asszonyka valahányszor megcsókolják, a merénylőt arcul üti és a férje után kiabál. A férj pedig mindannyiszor megjelenik és az illetőtől elégtételt követel. Utóbb azonban lemond a párviadalról egy föltétel alatt amelynek teljesítését neki becsületszóval meg kell ígérni. A föltétel az, hogy rendelkezésére áll — két hordó bort 200 frankjával, mert St. Médard Raoul ur, előkelő hangzású neve dacára bornagykereskedő, az a nő pedig sohasem volt a felesége, hanem üzleti alkalmazottja!

Az ujdonságon a közönség, reméljük, jót fog mulatni és »Coulisset ur« párja, a »Hálókocsik ellenőre« diadalmasan vonul be színházunkba.

○ **Jáfet 12 felesége.** A tegnapi kitűzött »Gésák« előadása helyett Örley Flóra megbetegedése folytán »Jáfet 12 felesége« került színre. Az előadást, a melyen Lipcsey Józsa, Delli Lajos, Hunyady és Bognár kivéte-

lével — a többi szereplők szóra sem érdemekek, igen csekély számú közönség nézte végig, mi arra késztette Andorffyt, hogy ismét a maga mulatságára játszó. Régi szokásához híven tegnap is bohóc módjára mókázott.

(—csi —ő).

○ **A dr. Kasza József versei.** Megemlékeztünk már arról, hogy a korán elhunyt dr. Kasza József jogakadémiai tanár hátrahagyott verseit sajtó alá rendezi Kaufmann Mátyás joghallgató, ki előfizetések gyűjtése céljából aláírási ivateket is küldött szét. Most ez uton is kéri Kaufmann mindazokat, kiknél ily előfizetési ivatek vannak, hogy azokat címére mielőbb visszaküldeni sziveskedjenek.

○ **A Uj Idők** legújabb száma érdekes tartalommal jelent meg. Hozza Hercegh Ferencnek, a szerkesztőnek »Gyurka és Sándor« című regénye folytatását, Luby Sándor versét, Cyprián novelláját stb. A füzet képei közül megemlíjük Baross Gábor szobrát, Mary Halton, a híres angol színésznőnek és Thury Zoltánnak, a »Katonák« című, legújabb eredeti színmű szerzőnek arcképét. Az »Uj Idők« előfizetési ára negyedévre 2 frt; megrendelhető a kiadóhivatalban Budapesten, VI. Andrássy-út 10. szám alatt.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben a legújabb statisztikai kimutatások szerint a következő állatjárványok uralkodnak: Lépfene: Maiss 5 udvar, összesen 1 község 5 udvar. Veszettség: Abaliget 1 u., Czinderi-Bogád 1 u., Dráva-Palkonya 1 udv., Kővágó-Szöllős 1 udv., Megyefa 1 udv., Mohács 1 udvar, összesen 6 község 6 udvar. Takonykór és bőrféreg: Kis-Kőszeg 1 u., Ocsárd 2 u., Terehegy 2 u., összesen 3 község 5 udvar. Sertésorbánc: Bikal 6 udvar, Ibafa 6 udv., Püspök-Bogád 12 udv., Sepse 7 udv., Siklós 1 udv., Vaiszló 1 udv., összesen 6 község 33 udv. Sertésvész: Berkesd 4 udv., Bisse 26 udv., Dencsháza 1 udv., Dráva-Szabolcs 1 udv., Gyúd 68 udv., Izsép 1 udv., Kis-Harsány 20 udv., Magyar-Mecske 1 udv., Mohács 1 udv., Nagy-Harsány 20 udv., Rad 1 udv., Szent-György 1 udv., Vasas 1 udv., összesen 13 község. Pécselt veszettség 3 udvarban, bőrféreg 1 udvarban és rühkór szintén 1 udvarban uralkodik. Somogy megyében lépfene 1 községben 3 udvarban, bőrféreg 4 községben 4 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 3 községben 5 udvarban és sertésvész 31 községben uralkodik. Tolnamegyében veszettség 4 községben 7 udvarban, sertésorbánc 3 községben 23 udvarban, sertésvész pedig 19 községben lépett fel.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 25-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az első szónok ma Zichy János volt, a ki után Hódossy Imre rövid beszéd kíséretében benyújtotta a nemzeti párt felirati javaslatát, melyet Hock János jegyző olvasott fel.

A felirati javaslat eleje közjogi fejtegetéseket foglal magában, azután konstatálja azt, hogy a hatóságok legnagyobb része — anélkül, hogy ezért valami bántalom érne őket — szinte egymással versenyezve tiporja lábball a nemzet jogait. (Balról: Úgy van!)

A kormány a hatalmi pressiót nemcsak helyesnek, de jogosnak is tartja.

Alkotmányos életünket vázolja így hangzik a felirati javaslat:

Orvoslást kérünk és remélünk felségedtől, mert a magyar korona és a magyar nemzet jogai egy forrásból erednek, egy jogcímen alakulnak, egyforma erővel bírnak, egyiránt szentek. Egyiknek sértetlensége a másik sértetlenségének feltétele; egyiknek gyengülése a másik megingatása; egyiknek összeroskadása a másikat is romjai alá temeti; egyiknek feltámadása ép úgy forradalom, mint a másiké. (Viharos tetszés.)

Valamint a nemzetnek kötelessége volna a megtámadott fejedelmi jogok védelmére egész erejét latba vetni, ép úgy bizalommal várhatjuk a királytól is, hogy fejedelmi hatalmával meggátolja a nemzet alkotmányos jogainak megtámadását. (Taps és éljenzés.)

Ha Felséged királyi esküje értelmében nem tűrheti el egyetlen törvény megszegését sem, annál kevésbé nézheti el az egész alkotmány megtámadását és legkevésbé sem engedheti meg azt, hogy hűtlen tanácsosok a királytól reájuk ruházott hatalmat támadás fegyverül használják, *tüntetőleg hivatkozván Felséged legmagasabb bizalmára*, (taps és éljenzés) **kérjük a kormány elmozdítását.** (Taps.)

A felirati javaslatot az egész ellenzék aláírta.

Szünet után Thaly Ferenc tartott beszédet, melyben nagy hatással fejtegette, hogy közigazgatásunk a reakció szolgálatába szegődött, a honvédségben megcsalódott a nemzet, külképviseletünk minduntalan megalázza nemzeti méltóságunkat, vértanúinkat nem létezőnek tekinti a kormányzat és minden hazafi szégyenére Hentzit mintaképül állítja fel az ifjuság elé. (Zajos »ugy van!« felkiáltások az ellenzéken.) És most mit csinálnak a Hentzi szoborral? No de legyen vigasztalásunk, hogy ezek a korbácsütések felébresztik a nemzetet (zajos tetszés balról). A függetlenségi párt híven megáll helyén. Mindent elvehetnek tőle, csak a haza függetlenségében való szent hitét nem. Nem fogadja el az indemnitás javaslatot. (Hosszantartó, zajos tetszés a bal és szélsőbaloldalon.)

Wittmann János beszélt ezután s beszéde közben azt mondta, hogy Tisza Kálmán gyönyörködhetik abban, mint fürdik a szabalelvűpárt a korrupcióban.

Münich Aurel: Hát elnök ur ilyet szabad mondani?

Szilágyi elnök: (az asztalra ütve) Az egyéni sértegetést egyik oldalon sem engedem meg, de a rendszerre mindig meg volt engedve a kritika. Figyelmeztetem azonban a szónokot, tessék megvalogatni kifejezéseit.

Wittmann folytatja beszédét, miközben ostoba szemfényvesztésnek mondja a Bánffy eljárását.

Szilágyi elnök: (ujból az asztalra üt) A képviselő ur nem tud mértéket tartani kifejezéseiben! Rendreutasítom.

Wittman beszéde további folyamán azt mondja, hogy pusztuljon a parlamenti érdekszövetség, a mely a miniszterelnök szolgálja.

Elnök erre megvonta a szót Wittmann-tól és bezárta ülést.

TÁVIRATOK.

Luccheni cinkostársa. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Mantuában elfogtak egy olaszt, kit a királyné gyilkosa cinkostársának tartanak.

A revízió felé. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Dreyfusnak megengedték, hogy férjének az Ördög-szigetre táviratozzon.

A nap szenzációja. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A magyar királyi testőrséget Bécsből Budapestre

hozzák s allandóan ott fog állomásozni. Ez a nap szenzációja.

— **Népgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Holló* Lajos dr. a vasárnapi népgyűlés tartására a Wulff-cirkusz helyét kérte meg ma a fővárosi államrendőrségtől.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Kitünő gyártmány.

Az első bécsi
 férfi és gyermek
R RUHA
 AKTÁR
 a városház
 sarkán.

Valóban szolid kiszolgálás!

Igen jutányos árak!

Kevés haszon, nagy forgalom.

1874. óta fennálló
 Zongora-, harmonium és pianino-raktár
Goldstein J.
 Pécs, országút 56, (baltérrel szemben)
 Legnagyobb választék



Zongora vont hurokkal
 ongora kereszt hurokkal
 ongora öntött kerettel
 ongora vashangolókkal
 ongora kereszt hangfogókkal
 ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

Dadogók,

és akadozva beszélők meggyógyíthatók orvosság és operáció nélkül.

Bizonyítvány. Ezzel elismerem, hogy a Neumann tanár gyógykurzusa 3 heti tanfolyam látogatása által a dadogástól teljesen megszabadultam s ezért szívből köszönetemet fejezem ki.

Laibach, 1898. november 21-én.

PLANKART JÓZSEF,
 felvigyázó a cs. dohánygyárban.

Pécsett a gyógykurzus megkezdődik.

Csak **azonnali jelentkezések** vétethetnek még figyelembe. A főlvételek zárlata hétfőn, november 28-án. Jelentkezhetni **délután 2—3 óra között**, vasárnap délelőtt 10—12 óra között Pécssett, a „Vadem-ber“ szállodában.

Cs. és kir. szab. Neumann-féle nyelvgyógyintézet
 „Hephata“.

Százezrei a
 családoknak iszzák
 előszeretettel
 naponta a



• Eljen! • éljen! •

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a babkávénak egészségre ártalmas alkatrészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át felnőttek és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkitünőbb pótíték a babkávénak, valamint ajánlásra legméltóbb vegyülete is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosagra, a valódi „Kathreiner“nek többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utánzatoktól.